

[Justitsministeren]

bredt politisk ønske. Det er et ønske, der er stødt på økonomiske problemer, men jeg håber, at der skal vise sig ikke blot et politisk flertal bag ved at gøre noget ved dette problem, men også finansielle muligheder for det.

Det er ikke et nyt problem: skiftende justitsministre har arbejdet med det i årevis, og der har været gjort store anstrengelser, og der er også opnået visse resultater, men de har ikke været tilfredsstillende. Vi kender alle sammen problemerne. Det er ikke kun et juridisk problem, det er ikke kun et problem for retsudvalget. Det er ikke engang et problem alene om den politiske vilje her, det er også spørgsmålet om den almindelige finansielle situation. Men jeg synes, at retshåndhævelsmæssigt set og menneskeligt set er dette problem så stort, at jeg håber, vi i fællesskab kan forsøge, om vi kan komme endnu videre, end det er lykkedes for de tidligere justitsministre, med hensyn til at nedbringe ventetiderne.

Ebba Strange (SF):

Det er diskussionen om strafferammerne, der kalder mig herop igen. Jeg kommenterede dem ikke i mit første indlæg, men da de har været nævnt et par gange, synes jeg, det er vigtigt at få sagt, at vi i socialistisk folkeparti ikke kan tilslutte os en forhøjelse af strafferammerne.

Det var egentlig fru Birgith Mogensen, der kaldte mig herop, for hun sagde næsten kategorisk, at nu måtte folketingset altså forhøje disse strafferammer. Vi har ikke den tro på straffens præventive virkning, som både ligger i forslagsstillernes bemærkninger, og som skinnede igennem fru Birgith Mogensens indlæg.

Jeg synes også, det er vigtigt at få understreget – og det sagde hr. Hagen Hagensen heldigvis – at det samlede voldsantal i Danmark jo ikke er stigende – det er der ingen statistikker der tyder på – men at der ser ud til at være en stigning i antallet af grove voldstilfælde, og så kan vi jo få nogle drøftelser om, hvordan det kan være, at volden tilsyneladende bliver grovere; det kan vi ikke klare ved disse korte bemærkninger her ved en førstebehandling, men det var interessant nok. Vi tror altså ikke i SF på, at vejen til at

modvirke den grovere vold går over en forøgelse af strafferammen.

Så vil jeg lige sige om det med bistanden til volds ofre, at der er stor forskel på volds ofre. Det var derfor, jeg især hæftede mig ved ofrene for hjemmevold, for i masser af voldssager er det jo næsten tilfældigt, hvem der er voldsmand, og hvem der er offer – det ved forslagsstillerne godt – for volden foregår i de ganske bestemte miljøer, hvor forskellen ikke er så forfærdelig stor, og derfor må vi spørge os selv, om det er rimeligt i de tilfælde. Jeg synes, det kan være rimeligt, og derfor støttede vi forslaget om advokatbistand til voldtægts ofre, fordi det kan være rimeligt i de tilfælde, hvor der er en helt klar forskel på den underordnede/overordnede stilling, som henholdsvis voldsmand og offer er i, men helt generelt tvivler jeg på, det er nødvendigt.

Hagen Hagensen (KF):

Jeg er enig med justitsministeren i, at det er næsten uantageligt, at man skal vente så længe for at få sager afgjort ved domstolene; det gælder både straffesager og civile sager – måske endda mest de sidste. Det er nok noget, vi ikke kan klare i forbindelse med dette lovforslag, men så længe forholdene er, som de er, må der være tale om en større prioritering, og ministeren pegede med rette på nogle af forholdene, bl. a. at tage hensyn til dem, der var fængslede, og som skulle have deres sag for. Ja men så vil jeg godt have lov til at sige, at der netop i de grove voldssager kunne være en sådan prioritering med anvendelse af varetægtsfængsling, at man fik disse sager afgjort om ikke her og nu så i hvert fald i løbet af ganske kort tid. Jeg tror, det ville virke særdeles svalende på de pågældende, at de blev dømt hurtigt derefter og også, som det er sagt af en enkelt ordfører i dag, men som tidligere er sagt af flere, kom hurtigt til afsoning, nogle vil endda sige umiddelbart efter; der er bare et ankeproblem. Det er altså spørgsmålet om at få klarlagt disse ting, således at man kunne få sagerne afgjort.

Når jeg har sagt det, føjer jeg til – og det har jeg sagt gentagne gange før – at det for mig ikke så meget er spørgsmålet om straffens længde, for det kan godt være, den i visse tilfælde kan være hård nok og måske